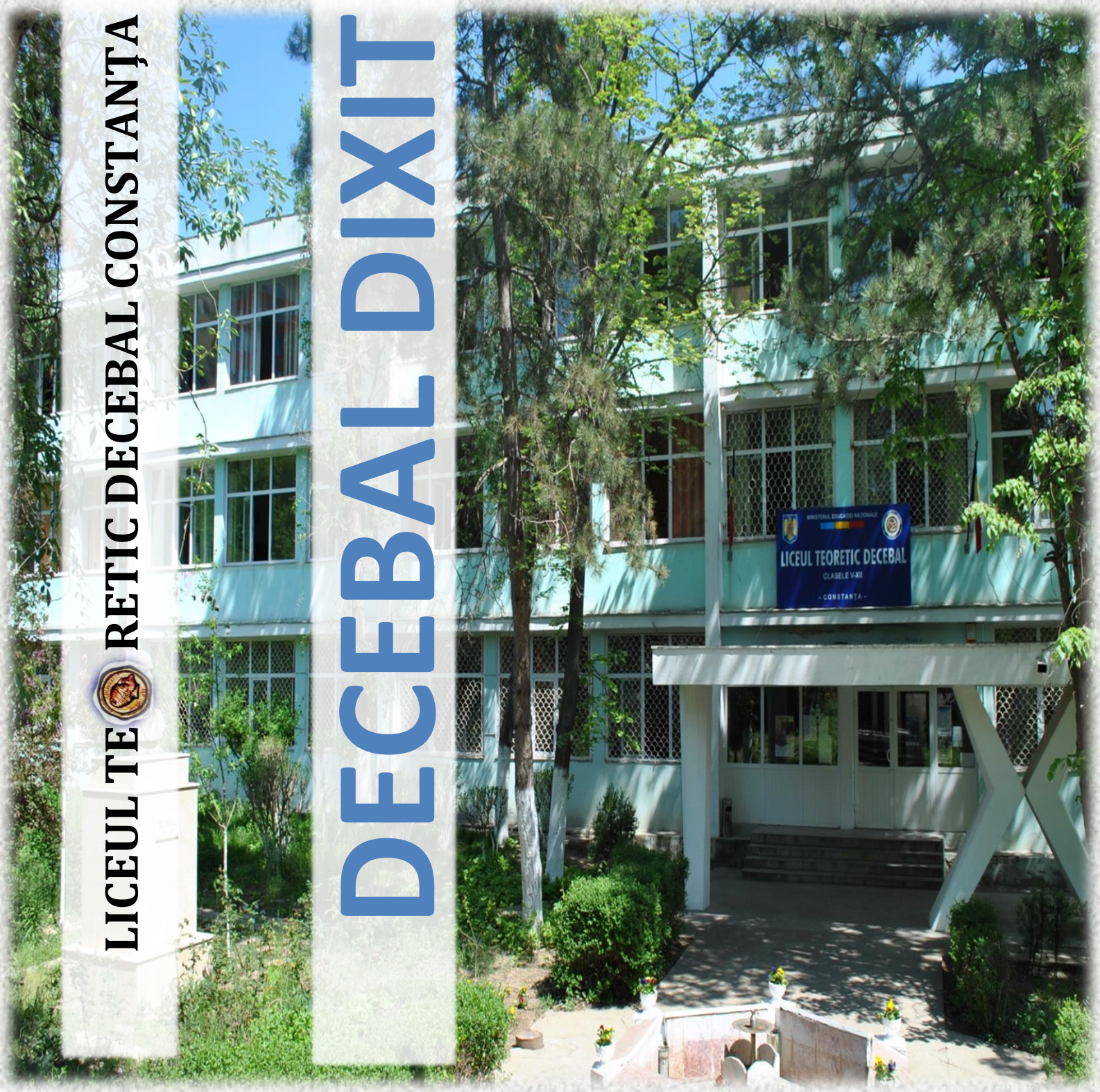
LICEUL TEORETIC DECEBAL CONSTANȚA

DECEBAL DIXIT

Tribuna spiritului liber

Numărul 1(21)/2018

Decebal dixit. Tribuna spiritului liber
Nr. 1 (21) – ianuarie 2018

COLEGIUL EDITORIAL
Prof. SVINARCIUC Liliana
Prof. CHIRATCU Adriana

COORDONATORI
Prof. BĂRBULEŢ Elena
Prof. DRAGOMIR Elena

TEHNOREDACTARE
NENCIU Marian

COLABORATORI
Prof. UDUDEC Laura
Prof. NEGOESCU Simona

AUTORI

PROFESORI

Prof. OPREA Filis, Prof. DRAGOMIR Elena, Prof. POPA Victoria,
Prof. SIMION Daniela, Prof. STANCA Gabriela,
Prof. de sprijin C.J.R.A.E. Constanța ATOMEI Adina-Georgiana

ELEVI

CARAMAN Diana, PETROVICI Adelina, GURIȚĂ Andreea, GHERGU David, PENA Alin, COZMENCO Vlad, APOSTOL Cristian, TRIFU Gabriela, FELICIA Mitu, BULUI Andrei, URSU Sara-Roberta, ZAHARIA Maria, POLIECT Andreea, parodii realizate de elevii clasei a XI-a F, AL-HALABI Heder, TUICA-ARION Miruna, COSTACHE Bianca, ISCRU Ionuţ, POP Sabina, RUSU Andrei , MANEA Elena Roxana, MARINESCU Irina, LEUCĂ Alexandra-Valeria, CHELE Diana Georgiana, IDITA Roxana-Andreea

Publicaţie editată de

LICEUL TEORETIC DECEBAL

Strada Horia Agarici, Nr. 4 Constanţa
Cod 900478 Tel-Fax +40341/405825
E-mail liceul_decebal_ct@yahoo.com
Redacţie revista.decebal.dixit@gmail.com

Confesiuni. Sunt elev

"Liceenii"-filmul unei generații

Caraman Diana, Petrovici Adelina, Guriță Andreea
Clasa a XII-a B

Apărut în 1986, filmul "Liceenii" traversează vertiginos timpul depășind așteptările atâtor generații. Considerat în "epoca de aur" o mare realizare, acest film este vizionat și astăzi cu emoții atunci când ne lăsăm deoparte gadgeturile epocii moderne.

Fie că ne confundăm cu Ionică la o teribilă oră de matematică sau cu Mihai în postura îndrăgostitului, atmosfera creată de film, depășește barierele cinematografiei și ne invadează spațiul nostru vital.

După ce vezi filmul înțelegi că a fi elev într-un liceu este o mândrie indiferent ce uniformă porți. Clasică rămâne desigur și melodia "Ani de liceu" care străbate coridoarele oricărei școli în momentul în care este organizat un curs festiv al elevilor de clasa a XII-a. Acordurile acestei melodii completează melodic un alt imn "Gaudeamus igitur" vestind absolvirea unei noi generații de tineri.

Între două simboluri "Socrate" și "Isoscel", viața de liceu este unică indiferent de moda unei epoci!

Starea de elev

Ghergu David, Pena Alin, Cozmenco Vlad, Apostol Cristian
Clasa a XII-a B

Nu, acesta nu va fi un articol cu scopul de a face elevii să fie mai atenți la ora lor "preferată", acest articol are ca scop motivația noastră, a celor din liceu, să fim întotdeauna ca un burete pentru absorbirea informațiilor și a culturii, să fim cu urechile ciulite, să devenim adevărați învingători în marea competiție cu examene. "Marii învingători sunt cei care păstrează până în ultima clipă starea de elev", afirma maestrul Radu Beligan într-un inedit interviu.

Toată viața am fost, suntem și vom fi elevi. Viața noastră este singura materie pe care o să o parcurgem ani întregi. În viață, toată lumea va fi supusa unor evaluări care trebuie tratate cu seriozitate, dar în același timp, care nu trebuie percepute ca fiind decisive. În definitiv școala nu este decât un liant între elev și cunoaștere. Dar ce este "starea de elev"?

Tudor Arghezi are pentru această sintagmă cea mai frumoasă interpretare: "Starea de elev este o stare de grație pe care trebuie să știi să o cucerești și să o meriți, ba chiar să o practici ca etern învățăcel nerodat de rutină și manierisme".

Scrisoare către Moș Crăciun

Profesor coordonator Negoescu Simona

Cher Père Noël,

Eh bien, je garde notre tradition de t'écrire une petite lettre pour te raconter comme à un vieil ami, ce qui m'est arrivé cette année, mais aussi pour te dévoiler mes désirs. Père Noël, durant cette année j'ai changé le plus, pourtant j'ai du mal à t'expliquer en quoi consiste ce changement. Cette année, j'ai compris plus qu'avant ce qui compte vraiment. Cher Père Noël, cette année je ne désire pas que tu m'apportes des choses matérielles, ce serait tout à fait hypocrite de ma part, de penser à ce genre de choses, cette fois-ci, je voudrais que tu…en fait, je ne veux rien. Je voudrais comprendre toute seule ce que signifie AIMER, être HUMAIN, être AMI. Cependant, je voudrais aussi une chose de toi, j'aimerais que tu me racontes ce qui t'a déterminé à changer tellement, comment tu t'es décidé à apporter un sourire à tous les enfants de la Terre. Dis-moi ce qui a été ! Ça a été quelque chose de positif ? Ou tu as pris cette décision subjectivement à cause de ta propre douleur ? Ton âme était triste ? Tu as désiré quelque chose et finalement ton rêve est resté inaccompli ? Tu as sûrement ton histoire toi aussi. Parfois dans la vie d'une brave personne se cache une histoire qui n'est pas très agréable. La souffrance transforme les gens, les rend meilleurs ou méchants. Dans ton cas, si la tristesse t'a transformé dans une meilleure personne, je peux te dire que les choses se sont passées de la même façon pour moi. Je sens que nous nous ressemblons plus qu'on pourrait s'imaginer, c'est peut-être pour cela que depuis tant d'années nous avons lié cette amitié à distance, même si nous ne nous sommes jamais vus. Et même si ton existence serait pour les autres dans un espace vide, je me sens guidé par toi et bien que tu ne répondes jamais à mes lettres…je sens que tu réponds à ma douleur et que tu fais de ton mieux pour la soulager…

Avec amour,

Alexandra !

Leucă Alexandra-Valeria
Clasa a X-a B

Cher Père Noël,

Je suis Diana et je suis à l'âge où les biens matériels ne peuvent plus réchauffer mon âme qu'à l'époque de mon enfance. J'ai 17 ans et cette fois-ci, je voudrais qu'il y ait de l'harmonie dans le monde, que les gens ne se jugent plus entre eux et qu'ils s'offrent de l'aide inconditionnel. Et toutes ces choses-là, tu es le seul à pouvoir les accomplir.

J'aimerais que la magie de Noël soulage mon âme tout au long de l'année et que l'atmosphère de ton arrivée illumine toute pensée déçue. Offre un sourire à tous, donne des jouets aux orphelins, montre-leur que tu penses à eux, fais renaître l'amour dans l'âme des personne glaciales et blessées, crée une nouvelle chance pour ceux qui ne peuvent pas décorer le sapin solitaire et taciturne, à cause de leurs problèmes de santé- pour une fois je voudrais que nous soyons tous égaux, heureux, accomplis.

Je désirerais qu'il n'y ait aucune personne triste, seule, au moins durant ces jours d'hiver, et que chacun soit tranquille à côté de sa famille, loin des problèmes existentiels, que les gens s'embrassent et que le sourire soit le maître du monde.

Je sais que normalement les gens sont les prisonniers de leurs pensées et de leurs déceptions, ils ne peuvent pas s'évader du piège de leur propre esprit, ils oublient apprécier ce qu'ils ont déjà et peut-être voient-ils la perfection aux yeux des autres. Mais j'ai confiance dans tes pouvoirs, Père Noël, je sais que tu peux éclairer cette période de l'année et changer notre avenir incertain.

Je voudrais que tu sois présent dans nos âmes, nous montrer la bonne voie, la voie vers la compréhension, l'aide, l'harmonie et la compassion. Je t'aime aussi pour la personne que je deviens quand tu es en train d'arriver et j'espère que chacun a mon état de béatitude dans cette saison, et tout cela grâce à toi. Prends soin de tous tes enfants et offre-leur une partie de ta bonté pour un monde idéal.

Avec amour,

Diana!

Chele Diana Georgiana
Clasa a XI-a C

Mon cher Papa Noel,

Je m'appelle Miruna, j'ai 15 ans et je suis élève en neuvième au Lycée Théorique Decebal de Constanta. Au mois de décembre lorsque la neige fera son apparition et va couvrir tout : maisons, rues, de son manteau blanc, toi, tu vas commencer ton voyage là où il y a des enfants sages qui attendent un sourire doux et tendre. J'espère que les chérubins ont déjà fini d'empaqueter les cadeaux, que Rodolphe est impatient d'arriver chez nous dans sa luge aux carillons.

Même si je suis grande j'aimerais recevoir une paire de patins parce que j'adore le patinage. Et s'il est possible, apportez-moi, je vous en prie, beaucoup de santé et de bonheur à moi et à ma famille.

J'aurai aussi pour toi un litre de lait doux et beaucoup de gâteaux aux noix et aux noisettes.

P.S. L'année prochaine je voudrais te rendre visite, moi et mes parents là, en Laponie.

Où pourrais-je te retrouver à la même adresse que je connais?

Bien à toi,

Miruna !

Tuică-Arion Miruna , clasa a IX-a D

Cher Père Noël,

J'espère que tu es en bonne santé. Je pourrais commencer comme tous les enfants par te dire que j'ai de grandes notes à l'école ou que j'ai été sage. Ce que je peux te dire c'est que je n'ai pas fait de bêtises, c'est-à-dire pas trop... D'accord quelques-unes. Mais je ne suis qu'un enfant, n'est-ce pas? Nous faisons tous des erreurs. Prenons-toi par exemple. Tu manges trop de gâteaux, et j'ai peur que tu ne passes plus par la cheminée. C'est pour cela que j'ai décidé de ne plus t'en laisser. Et si tu te demandes pour qui sont ces pommes-là et bien elles sont pour toi.

Passons aux choses sérieuses, père Noël! C'est-à-dire mon cadeau. J'espère que tu ne croyais pas que je t'écrive cette lettre pour rien.

Il y a quelques années, je t'aurais demandé une maison pour mes poupées ou même des poupées, puisqu'elles ne sont jamais assez. Mais, maintenant j'ai grandi. Et même si parfois j'ai encore envie de jouer avec les poupées, je ne vais pas te demander cela. Mais je ne suis pas au concours de Miss et je ne pense pas que tu puisses faire passer la paix par la cheminée.

Père Noël, ça y est, je sais. Pour ce Noël je désire...

Je t'embrasse,

Roxana !

Idita Roxana-Andreea, Clasa a X-a B

Fluturi cu aripi de ceară

Trifu Gabriela
Clasa a X-a F

Undeva, departe de civilizație, se afla o casă. Nu era părăsită, nu era modernă, nu avea etaj, era doar o casă de culoare deschisă la culoare în mijlocul pustietății, în vârful unui deal verde peste care domnea un singur copac, un stejar bătrân, gros, scorburos și plin de înțelepciune. Era doar un drum mic și plin de gropi, neasfaltat, pe care puteam să mergem cu mașina ca să ajungem în curtea căsuței. Acolo, era locul în care veneam în fiecare vară împreună cu familia mea când eram mică și probabil acolo voi merge pe timp de vară și când voi mai creste.

Așa începe povestea mea, o poveste în care am întâlnit un băiat ciudat, care nu era din lumea asta, însă aici îi era locul.

Stăteam sub stejarul bătrân când aveam doar șapte ani, jucându-mă cu o pereche de cai albi, o iapă și un mânz, când am simțit o prezență ciudată. Am aruncat perechea de cai deoparte, m-am ridicat și am privit în spatele copacului. La început m-am speriat, apoi mi-a părut rău pentru băiețașul pierdut.

Stătea rezemat de scoarța copacului, cu picioarele strânse sub el, ținându-se de ele cu mâinile. Era îmbrăcat în totalitate în haine albe, bluză și pantaloni, iar în picioare nu purta încălțări. Și chiar dacă tălpile ar fi trebuit să fie murdare de pământ, nu erau. Îmi dădea senzația că este o fantomă care nici măcar nu pășește pe pământ sau printre firele dese de iarbă crudă și verde de vară. Capul îi cădea într-o parte, pe umăr, lăsând buclele aurii să joace pe fruntea lui, după urechi și pe ceafă. Părea că doarme, așa că nu i-am putut vedea ochii.

M-am aplecat mai mult după trunchiul copacului, gata să îi dau un brânci și să-l chem în casă, părinții mei cu siguranță aveau să aibă grijă de el și poate să îl ducă acasă.

Aproape îi atinsesem umărul, când am tresărit puternic și m-am dat în spate un pas sau doi. Băiatul străin își întinse brusc mâna în față, cu degetul arătător întins pe care se așeza un fluture cu aripile albe, exact ca hainele sale. Își deschise ochii. Ochii lui erau negri, fără niciun pic de culoare, și adânci, fixați asupra fluturelui ce își închisese aripile, odihnindu-se pe degetul lui. Pielea îi era palidă și albă, ca hârtia. Mi se părea că arăta bolnav.

-Bună, am spus eu, încercând să îi atrag atenția de la fluturele alb. Eu sunt Ella. Pe tine cum te cheamă? Nu mi-a răspuns, iar eu m-am așezat lângă el. Îți plac fluturii. M-a ignorat din nou, uitându-se la micul fluture mai departe. Am să-ți spun Prințul-fluture. Îți place?

-Da, mi-a răspuns el.

Am fost încântată.

Avea vocea unui copil. Nu era nici speriat, nici confuz, nici nu arăta că voia să plângă. Era ca o statuie de gheață în care era sculptat chipul unui băiețandru.

-Te-ai pierdut?

-Nu.

-Vrei să ne jucăm? Putem să fim prieteni.

Fluturele alb își deschise aripile tacticos, apoi își luă zborul într-o clipită, lăsându-l pe prințul-fluture să ofteze dezamăgit, de parcă el știa ceva ce eu nu aș fi înțeles niciodată.

-Vreau să zbor, îmi spuse el visător. Am început să râd, iar prințul-fluture s-a uitat la mine.

-Nu poți să zbori, ești om. Oamenii nu zboară. Nu ești o pasăre.

-Sau un fluture, adăugă el.

S-a ridicat de lângă mine, ieșind în toată splendoarea razelor de soare, făcându-i hainele să strălucească cu putere, cascada de lumină reflectându-se în părul lui auriu și în ochii lui negri. Părea cam înalt pentru vârsta lui, mergea ușor, ca un spirit, cu eleganță și precizie. Își întinse mâinile în lateral, apoi începu să alerge prin fața mea în cercuri, rotindu-se și învârtindu-se, dansând în jurul stejarului. Eu îl urmăream cu ochii mari, atrasă de el și prezența lui, de strălucirea care curgea din corpul lui firav și plăpând că tulpina unei păpădii.

M-am ridicat imediat, alergând câțiva pași. Într-adevăr, părea că zboară deasupra pământului, că nu atinge nici măcar un fir de iarbă. Dar ceva lipsea. Niște aripi. Nimeni nu putea să zboare fără aripi. Dar aripile lui parcă se topiseră, ca ceara unei lumânări care a stat lângă foc. Aripi de ceară. Da, aripi de ceară. Cuvintele mi se învârteau în minte ca o înregistrare stricată și îmi stăteau pe buze mai mereu.

Am început să alerg cu el, zburând amândoi cu mâinile întinse.

Îmi place să fiu un fluture. Toți fluturii sunt ai mei, iar eu sunt al tuturor fluturilor. Spune-mi ceva frumos, îmi ceru el.

-Vreau să devin o prințesă într-o zi, i-am mărturisit. Dar vreau să devin o prințesă curajoasă, care se luptă cu dragoni și bestii fioroase din adâncul pădurilor și capturează vrăjitoare care vor să facă numai rele, așa cum fac și prinții. Prinții sunt foarte curajoși și liberi să facă ce doresc atunci când iubesc ceva sau pe cineva. Și, cum nu pot să fiu un prinț, vreau să fiu o prințesă. E unul dintre visele mele.

-Vise? Întreba el, confuz, oprindu-se în fața mea.

-E mai mult o dorință, dau eu din umeri. Dar mama spune întotdeauna să visezi mare și să crezi în ce ai ales să visezi.

-Crezi că aș putea să fiu și eu un print?

-Deja ești prințul fluturilor, nu? Încuviință cu un clin din cap.

-Vise, repetă el încetișor, apoi îmi zâmbi, mulțumit. Spui povești frumoase.

*

A doua zi l-am găsit lângă stejar, dar nu mai stătea la umbra lui. Stătea întins pe spate, lăsând un fluture alb să se odihnească pe nasul lui. M-am așezat în genunchi lângă el și m-am aplecat, oprind soarele de a-i mai intra în ochi. Clipi, apoi își deschise ochii, privindu-mă și zâmbindu-mi, așa cum îi zâmbeam și eu lui.

Ne-am întins amândoi pe burtă, privind fluturii ce ne înconjurau și dansau în jurul nostru. Unul fugi, iar celălalt se așeză pe un fir de iarbă, mișcând ușor din aripile sale albe. Prințul-fluture își ținea bărbia în palmă, alintând cu cealaltă mâna antenele micului fluture. Îl luă pe deget, apoi îl întinse către mine. Îl priveam vrăjită, atrasă și curioasă cum își întinde trupul negru și micuț care putea fi strivit în mai puțin de o secundă. Mi-am ridicat mâna și am vrut să îl ating, sub invitația politicoasă a printului, dar fluturele își deschise aripile și fugi spre înaltul cerului.

-A dispărut, spun eu după câteva secunde, pierzând fluturele din vedere. Nu cred că îl vom mai vedea vreodată. Am citit undeva că fluturii trăiesc doar o zi, apoi mor, bietele lor suflete.

-Spune-mi ceva frumos, îmi ceru prințul-fluture. Despre vise.

-Visele sunt de tot felul. Câteodată sunt frumoase, câteodată sunt urâte. Le ai în special noaptea, atunci când dormi. Am visat de multe ori la câmpii cu flori, buburuze, animăluțe

sălbatice. Mă înțelegeam bine cu toată lumea, ca Albă-ca-zăpada.

-Noaptea visezi?

-Tu nu? Prințul-fluture scutură din cap, făcând buclele aurii să îi danseze pe frunte.

-Sunt ca un fluture, sufletul meu moare în fiecare zi și renaște într-un loc mai bun, însă acel loc mai bun este tot aici. Nu îmi amintesc nimic. Mă privi pătrunzător, cu o dominație puternică ieșind în valuri din ochii lui negri. Dar îmi amintesc de ține. Mereu îmi voi aminti de ține, Ella.

S-a ridicat brusc, începând să alerge în jurul stejarului ca în ziua în care l-am întâlnit. Cu mâinile întinse, sărind, dansând, rotindu-se și învârtindu-se. Strălucind.

-Voi dispărea și eu într-o zi. Îmi spuse.

-Vei muri? Mama mi-a spus că atunci când moare cineva, nu o să mai poți să îl vezi vreodată până nu te întâlnești cu el în Rai.

-Nu o să mor, râse el, dar o să fiu mort. Să nu crezi niciodată că am murit, ci doar ca am dispărut. Îmi zâmbi. Spui povești frumoase. Vina mâine seară aici, la miezul nopții!

Își întinse mâinile și începu din nou să alerge cât mai departe și mai departe de mine, lăsându-mă în urmă până dispăru de tot. A dispărut ca un fluture pe care nu îl poți urmări cu privirea din cauza strălucirii aripilor lui, din cauza mândriei cu care zboară, din cauza plăcerii pe care o simte atunci când străbate cerul.

Când am intrat în casă de la joacă, eram murdară de pământ din cap până în picioare, murdărindu-mi adidașii mei roz și tricoul cu floricele. Mi-am lăsat perechea de căluți pe masa din bucătărie unde mama citea o revista, relaxându-se cu o cană de ceai în față. Am vrut să fug imediat din calea ei, dar m-a oprit.

-Cum te-ai murdărit atât de tare? M-a întrebat surprinsă. Iar eu nu puteam să o mint pe mama, cu toate că nu știam dacă va înțelege ce aveam să îi zic, despre băiatul străin și despre vorbele lui, despre atâtea lucruri pe care nu le știa.

-Am zburat. Mama a râs blând.

-Te-am văzut, dar zborul nu înseamnă să te tăvălești în pământ.

-M-ai văzut? Am întrebat.

Eram pregătită să spun tot ceea ce știam despre prințul fluturilor, despre cum eu i-am dat numele, pentru că nu voia să îmi spună numele lui. Despre fluturii lui albi și prietenoși și despre dansul lui prin iarbă.

-Da.

-Și nu ai mai văzut pe cineva cu mine?

-Nu, spuse ea neîncrezătoare, privindu-mă puțin încurcată. Mă privești foarte speriată, Ella. S-a întâmplat ceva? Deși întrebarea ei ar fi trebuit să îmi arate că de fapt îi pasă de mine, așa cum oricărei mame îi pasă de copilul ei, aceasta mă panicase mai tare.

-Nu, doar am crezut că... Vocea mi se stinse. Sigur nu ai mai văzut pe cineva?

-Ella, erai doar tu afară. Nimeni altcineva. Răsuflu ușurată. Mama nu l-a văzut. Este ok, și eu aveam prieteni imaginari când eram de vârsta ta.

-Nu e un prieten imaginar, aproape că țip la ea, apoi îmi retrag imediat vorbele. E prietenul meu, murmur, îmi iau căluții de pe masă și alerg în camera mea cât pot de repede.

*

A treia zi, chiar la miezul nopții, reușisem să ies din casă pe ușa din spate, fără ca părinții mei din camera alăturată să se trezească. L-am găsit pe Prințul-fluture întins în iarba luminată doar de lumina lunii, aruncându-și darul și pe corpul slăbuț ce se odihnea sub bolta ca și cum spunea o rugăciune în fața astrelor.

M-am întins lângă el, el uitându-se la cerul plin de stele, iar eu la el. Cum aș fi putut să

mă uit la niște stele care păleau pe lângă strălucirea prințului de lângă mine? Ochii lui mari străbăteau văzduhul cu o viteză extraordinară, de parcă îi era teamă de o formă invizibilă și amenințătoare din fața lui. M-a luat de mâna și m-a strâns cu putere, apoi a expirat tot aerul pe care și-l ținuse în plămâni. Avea pielea catifelată și netedă la atingere că mătasea. Umerii ni se atingeau, iar, prin atingerea mâinilor noastre, ne încălzeam reciproc.

Mi-am întors privirea de la el la stelele ce ne priveau geloase. Străluceam amândoi și amândoi am fi vrut să ne luăm zborul, să plutim departe de aici, dar să fim mereu împreună. Sufletele să ne moară împreună și să renaștem împreună într-un loc mai bun și tot timpul același. Să ne amintim mereu unul de celălalt, ținându-ne de mâna, dansând unul în jurul celuilalt, să ne spunem povești frumoase, ca toți fluturii să fie ai noștri și noi să fim ai tuturor fluturilor.

-Îmi voi aduce mereu aminte de tine, Ella. Mereu. Respira greoi și întrerupt, de parcă o putere înfricoșătoare și misterioasă apăsa pe pieptul lui. M-a strâns mai tare de mâna, iar eu l-am strâns pe el. Spune-mi ceva frumos!, îmi ceru el.

-Sper ca sufletele fluturilor pe care nu o să-i mai vedem să ajungă în Rai ca să îi putem vedea acolo când vom dispărea și noi de pe lumea asta. Câteodată cred că stelele sunt doar fluturi ce se zbat, parcă strigând către noi să îi vedem, să îi ascultăm, să ne jucăm cu ei. Tu nu crezi?

Prințul-fluture avea capul întors către mine, buclele căzându-i pe frunte și obraji, cu un zâmbet mare pe buzele sale rozalii. Mă auzise. Îmi auzise vorbele și îi plăcuseră. Arăta liniștit, nu mai respira zgomotos, nu mă mai strângea cu putere de mâna, pieptul nu i se mai ridica și nu mai cobora. Avea o expresie pașnică, lipsită de orice teamă și durere, de orice confuzie despre lucrurile pe care nu le știa din lumea mea, pe care am încercat să îl învăț. Despre vise și suflete, despre Rai. Acum îmi arată doar ce el mă învățase pe mine: cum oamenii pot zbura, cum pot asculta povești și cum au dorințe de a deveni prinți sau prințese, fluturi sau păsări care să cutreiere cerul înstelat.

Mi-am închis ochii repede. Dacă nu îl vedeam nu puteam să spun cum este. Nu puteam să spun dacă se uită la mine sau nu, nu puteam să spun dacă zâmbește sau nu, dacă mai respiră sau nu, dacă mai strălucea sau pălise asemenea stelelor dimineața, la răsăritul soarelui. Am strâns din buze, m-am fâțâit puțin prin pământul de sub mine. Apoi, după un lung timp în care inima îmi tremurase, am deschis ochii.

Iar, o dată cu ochii mei deschiși, lacrimi începură să îmi cadă pe obraji, în șiroaie grele și apăsătoare ceea ce nu îmi arăta nimic altceva decât faptul că prințul meu încetase a mai trăi și mă lăsase de una singură să privesc stelele. Însă nu puteam să privesc cerul, nu puteam nici să mă gândesc la asta, pentru că aveam impresia că o să cadă peste mine și o să mă strivească. Îmi era frică de gândurile mele ce veneau o dată cu lacrimile. Plângeam mut, încercând să găsesc aer pe care să îl respir, dar nu găseam nimic, decât puterea care apăsase pe plămânii prințului fluturilor care acum apasă peste mine.

Dar acolo nu mai era nimic. Nu mai era niciun zâmbet care să îmi declare că spun lucruri frumoase, nu mai îmi atingea umărul ca să simt prezența sa, nu mă mai ținea de mâna ca să îmi ofere căldură în mijlocul nopții, nu mai strălucea nimic în fața ochilor mei. Nu mai era forma delicată a trupului lui plăpând care să mă atragă către el. Nu mai puteam să alergăm în jurul stejarului bătrân. Nu mai puteam să renaștem în fiecare zi. Nu mai puteam să fim împreună decât atunci când eu voi ajunge în Rai și ne vom revedea. Dar nu murise, precum a spus. Și mi-a mai spus să nu cred pentru o clipă că el va muri. El doar dispăruse nelăsând nimic în urma lui, nici măcar un semn că lângă mine stătuse prințul fluturilor, unul dintre cele mai fantastice și puternice vise ale mele în care să îmi petrec eternitatea.

Fluturele meu cu aripi de ceară și-a luat zborul.

Un om

Felicia Mitu,
Clasa a X-a F

”N-am timp și de asta. Când să o mai fac?”

Începem să ne ascundem în spatele acestei justificări, seamănă însă mai mult cu o scuză. Căci timpul nu e altceva decât o noțiune abstractă, creată, vezi tu, de om. Trebuie să ne organizăm cumva, să ne deosebim de celelalte specii. Depindem totuși, mai mult sau mai puțin, de el.

Îl structurăm după bunul plac și disponibilitate, fiecare în parte. Stabilim priorități și perioade de atingere a obiectivelor, apoi, în timpul dat la dispoziție, ne implicăm pentru a ajunge la reușită, demersul natural al faptelor.

Mă raportez acum însă la acei actori ai învățământului preuniversitar, la elevi, adică la cei ce se pregătesc din primii ani de viață să devină oameni ai viitorului. Omul este unitatea spirituală aflată în centrul societății. Ceea ce conturează această ființă sunt valorile. Și ele ne fac diferiți, căci moralitatea definește un caracter clădit armonios și inteligibil în raport cu ceilalți.

Caracterul permanent al educației pune în evidență faptul că educația se exercită asupra omului pe toată durata vieții sale. În trecut, educația se referea doar la două etape din existența omului (copilăria și tinerețea), lucru posibil dat fiind ritmul lent al dezvoltării societății. Chiar și în aceste condiții, marii gânditori ai omenirii au insistat pe ideea că este necesar ca educația să se exercite asupra individului pe tot parcursul vieții sale. (vezi Educația permanentă și Autoeducația), căci există o dezvoltare neîntreruptă, deci continuă a personalității. Ceea ce facem pentru a urca pe scara moralității ține de noi, de ideile noastre, de gândurile, de percepțiile pe care ni le creăm.

Ori noi ”nu avem timp”, ”când să o mai facem și pe asta?”, că trebuie să ne trezim devreme, să mergem la școală, venim acasă, vrem să dormim, să mâncăm, să învățăm pentru a doua zi, eventual vrem și timp pentru noi, o ieșire cu prietenii, un film, cufundare în gânduri și impresii personale, ca să nu mai zic că avem și cursuri sau cine știe ce antrenamente. Setați pe dreptatea fiecăruia, se pierde acceptarea. Acceptarea faptului că există și altceva, nu doar calea pe care mergem, fie că am ales-o de am vrut, fie din necesitate.

Trăiește! Formează-te! Crești! Dezvoltă-te! Educația formală ajută, însă există drumul ăsta: Educația nonformală. Există voluntariat. Da, voluntariat. Munca pe care o faci ”pe degeaba”, adică nu primești un venit material în urma efectuării faptului, cum te aștepți de fapt. Primești, în schimb, altele, ce te ajută cu adevărat pe tine, cea mai importantă persoană a universului creat de tine. Primești #Încredere. Știi despre ea. Poți face absolut orice dacă ai privilegiul și o deții. Vine la pachet cu tot curajul. Te poți duce fără remușcări ori inhibiții la un interviu, o ședință, întâlnire și să dobori concurența prin încrederea de sine dobândită. Ești remarcat prin atitudine și totodată inspiri încredere camarazilor tăi.

Descoperi #Pasiunea, pe care o păstrezi de mult timp în suflet. Apoi continui să trăiești prin ea, căci te hrănești prin pasiune. Dobândești #Aptitudini în diferite domenii. Exemple?

Comunicare, IT, management, leadership, spirit de echipă, coordonare, organizatorice, practice, artistice (…). Vei învăța să #înveți. Să te accepți pe tine, să-i accepți pe ceilalți. Cel mai mult, nu-i ajuți doar pe ceilalți, ci te ajuți pe tine. Reflectează la aceste lucruri!

Nu te hrănește din punct de vedere material. Nu, nu-ți dă bani. Îți dă viață, prieteni, valori, experiențe, momente, amintiri.

Ești important pentru tine. Deci, pornește prin a te accepta așa cum ești. Apoi iubește-te pentru a-i lăsa pe ceilalți să te iubească. Învață să știi ce-i bine pentru tine, crește pe plan emoțional și fii puternic. Dacă ai valorile astea, ești suficient de înțelept și vei ajunge la linia succesului. Dacă încă te gândești la bani, ia în considerare un lucru: cu toate aceste calități, vei fi bogat, dar și împlinit. Stresul inevitabil va fi acceptat și ,implicit, vei cunoaște sensul materialității. Discută cu tine când se va întâmpla!

Fă-ți timp! Nu mai folosi această scuză! Faci asta pentru tine. Iubește-te!

Bului Andrei
Clasa a XII-A a

În urma lui Orfeu

Roșu veșmânt, în cor, decor
de stele, împrumutat din zei.
Acord crestat, în fraze grele,
crestând, distant, acordul lor.

Privește Orfeu, îngândurat,
cu ochi de taur,
veșmânt de sânge înghețat.
Suflet geros, născut din aur.
Din nou crestat...din nou crestat.

Roșu veșmânt, așterne piatră
Prin secole, în înălțimi.
Din culmi, greu strigăt...
Corzi de harfă.
Căuta Orfeu, acord divin.

În finit

În finit îți creezi conturul incolor
Și-n finit nevoia-ți e închisoare,
În finit ce-i capăt e și moarte
Și-n finit greșeala dăinuie-n iertare.

În finit nevoia-i arzătoare,
În finit o viață-i nensemnată,
În finit pierzi a inimii cântare,
Și-n finit rațiunea dăinuie-nsetată.

În finit…

În finit nu-ți trebuie încântare
Și deși în finit iubirea are clipe grele,
În finit doar trupurile noastre mor, dar…
Infinit dăinuie iubirea noastră-n stele!

Poezie

Ursu Sara-Roberta
Clasa a XII-a A

Poezie poezie
e multă filosofie
printre versuri strecurăm
noi simboluri, noi culori ~

nuanțe albe, nuanțe gri
și multe flori de rozmarin ~

un buchet am încercat să strâng,
dar n-am putut să iscălesc
ceva frumos din tot ce-i sterp~
așa c-am înmuiat condeiul meu în călimară
și-am prefăcut a mea comoară în cuvinte
ca să ți-o pot oferi și ție
stimabil cititor curios~

o aștern așa frumos, urât, grăbit pe foaie
și poate o iei și drept urmare
o inscripție netrecătoare,
ceva ce unii pot să ia drept
false acte de moștenire

dar eu îți scriu,
poate rămân
implementate și împletite toate
în ale tale scumpe dosare
de multă vreme greu uitate ~

și poate peste ani rămâne-vei surprins
că dacă nu s-ar fi scris
nu s-ar fi știut ceva prin care tu-ai trecut ~
o calmă, adâncă creastă
urcată cu multă trudă de o fată
trecută mai puțin prin viață,
tunelul morții ce-i drept îi stă-n față
ca la oricare altul ~
sărac, bogat, tânăr sau bătrân

și înșirăm cuvinte multe
măcar de-ar fi o cheie
pentru a ta închisoare (a minții) ~

bătrân cum ești, filosof zgârcit
fără tribut la tot ce-am strâns
te-amesteci ca să țești
o pânză albă, lungă

să legi la ochi așa cum poți și tu pe tot omul

dar n-ai să reușești
căci ești învins de mult
ți-e scris destinul în cartea sfântă
de aceea eu acum dezleg,
descântec ce tu,
zi de zi, din moși strămoși
încerci să țești ~
te vei uita-n oglindă
și-ai să vezi ce tot ți-am spus,
ai să citești ~

îmi e de-ajuns cu tine să mă tot lupt
dar nu-ncetez
eu până la ultima speranță cred,
nădăjduiesc

chiar de-ar trebui și până-n pânze albe să caut
soluția o știu
e al meu faur ~

oricât aș încerca să fug
la el soluția tot o aflu

în atelier găsesc un bun loc de înțeles
viața mea ce-i
și cu fiecare detaliu
creez un mozaic etern
eu un fier uns cu untdelemn

să încerc să-nchei
ceva ce nu se poate stinge
o viață, un suflu
pribeag și călător ca în Luvru
admir ceva ce pare mai mult șters
opere de artă, ce sensul lor și-l pierd
prin arta vieții, trăirea necurată
așa-s și eu pierdut de sens,
de logică și orice înțeles ~

căci viața fără de culoare
mă întreb ce înțeles mai are ?
frumos e așa
să trăiești deplin convins
că într-o zi va fi mai bine

nu vor mai fi nici lacrimi,
nici acea ardoare a firii pământești,
trecători fiori
va fi deplin un cântec,
un soare și mulți îngeri ...

Noi și Nichita Stănescu

(despre adolescenți)

Adevăratele începuturi ale adolescenței stau la baza vieții de licean. Acum descoperim oameni noi, caractere, trăim cu intensitate veselia, tristețea, ne bucurăm de reușite sau suferim în înfrângeri. Totul pare să se facă atât de ușor! Iar noi adolescenții?! "Noi trecem alunecând/pașii noștri atingând/clipele rătăcitoare."
(N.Stănescu "Părându-mi rău de adolescenți")

(Zaharia Maria - cls a IX-a D)

***

Ce este adolescența? Adolescenţa înseamnă explorare și definire, o șlefuire a sufletului și...muuult studiu! Cine sunt adolescenții?" dar ei sunt zvelți și calmi și simultan / au și deprins să meargă pe valuri în picioare"(N. Stănescu "Adolescenții pe mare")

(Poliect Andreea-cls a IX-a D)

D'ale lui Caragiale

-(parodii liceene)-

Mache și Lache

Sunt elev și vă spun dur
N-aș citi nici un... antet
Dar citit sunt eu destul
La notele din carnet.

Socotesc că n-am ce face,
Teorii cam tipice,
Horoscopul nu-mi dă pace!
Îmi listează boli mentale...

Eu, subiectul principal,
Fruntaș la nesăbuință
Comparat cu un vandal?
Chiulesc cu bunăvoință!

Când dreptate-am vrut să-mi fac
Afirmându-mi ignorarea
Tata mi-a venit de hac
Și... mi-a mângâiat spinarea...

Iar colegii mei de școală
Răspândesc doar zvonuri stranii
Mă bagă puțin în boală
Că am pact cu huliganii.

De aș fi "fără prințipuri"
Cum ar zice Trahanache
Care umblă cu tertipuri
M-aș numi Lache sau Mache

A la Nae Girimea

Spleen, ah lumea mă doboară!
Dar o voce spune: "Scoală,
Fă-ți repede o cafea
Fugi la Nae Girimea!"

Chiar așa mi-aduc aminte
Bani mi-a dat al meu părinte
Beau cafeaua-n repezeală
Taxiul mă așteaptă afară.

Urc în el , șoferu-mi spune:
"-Unde vă duc, domn'le - anume
La un club, la o cafea?"
"-Nu, la Nae Girimea!"

„După lupte seculare"
La stop și la semafoare
Din traficul infernal
Am ajuns la terminal.

Nae Girimea plecase...
Și-un bilet la geam lăsase
Cum că e la bal-mascat
Cu Didina... împăcat.

***

Eu cu familia mea de la '89

"Eu am, n-am treabă, la 12 trecut de fix ies în oraș!" Nu-mi pasă de absențe, pentru că "în orașul ăsta de gogomani" eu sunt cel dintâi fruntaș al cluburilor și al mall-urilor. Pe ce mă bazez? Mă mândresc desigur cu o descendență nobilă! "Eu cu familia mea" de la '89 "ca românul imparțial" prin toate shop-urile și toate plajele mediteraneene, cluburi de fițe iar la Bamboo, "mă-nţeledzi", Botezatu nu putea "să rămână fără coledzi..." că era acolo "neicuşorule" o forfotă, "puicuşorule" ca la cursele de Formula 1.."

*

(parodii realizate de elevii clasei a XI-a F)

Științe

HOLOGRAFIA AZI

Prof. Victoria Popa și Filis Oprea
Liceul Teoretic „Decebal" Constanța

Holografia, ale cărei baze au fost puse de către fizicianul maghiar Dennis Gabor, reprezintă tehnica de înregistrare și redare a imaginii 3D a unui obiect, fiind privită ca o aplicație a laserelor.

Termenul "holografie" provine din grecescul holos=întreg și grafein=a scrie, denumirea subliniind faptul că imaginea holografică înregistrează complet obiectul, la observarea hologramei apărând o imagine tridimensională care se modifică la schimbarea direcției de privire. Ideea holografiei îi aparține fizicianului maghiar Dennis Gabor (1900-1979), care în 1947 lucra în Marea Britanie în domeniul microscopiei electronice, la "Colegiul Imperial de știință și tehnologie" al Universității din Londra. Pentru această realizare, Dennis Gabor a primit în 1971 Premiul Nobel pentru Fizică. Invenția sa nu a putut fi aplicată pe scară largă decât după 1960, o dată cu inventarea laserului. (Se utilizează o sursă laser deoarece aceasta este monocromatică, emițând o bandă foarte îngustă de frecvențe, adică o singură culoare).

Pornind de la semnificația noțiunii de hologramă, holograme s-au făcut sistematic, timp de peste un secol înainte de Gabor, deci înainte de descoperirea principiului holografiei.

În 1962, Emmett Leith (12 martie1927-23 decembrie 2005) și Juris Upatnieks de la University of Michigan, utilizând laserul și adăugând o tehnică împrumutată din munca lor în domeniul radarelor, au obținut prima transmisie prin laser a hologramelor unor obiecte tridimensionale (un trenuleț de jucărie și o pasăre). Aceste holograme produceau imagini de o claritate uimitoare, similare celor reale, dar necesitau lumina laserului pentru a fi vizualizate.

Tot în 1962, Dr. Yuri N. Denisyuk din Rusia a combinat holografia cu munca lui Gabriel Lippman (laureat al premiului Nobel în 1908) din domeniul fotografiei în culori naturale. Abordarea lui Denisyuk a dus la obținerea hologramei care, pentru prima dată, putea fi observată la lumina unui bec incandescent obișnuit.

Aplicații ale hologramelor:

-Asigurarea autenticității documentelor de valoare.

Aplicarea hologramelor pe documente de valoare sau produse protejate împotriva contrafacerii se face prin intermediul foliei termo-transferabile, foliei laminate, etichetelor sau prin integrarea în unele suporturi de hârtie. Adezivii care se folosesc la fixarea foliilor nu

permit îndepărtarea acestora fără a le produce distrugeri și fac imposibil transferul pe un document sau produs contrafăcut . Relieful imprimat nu poate fi descoperit, prin îndepărtarea stratului protector, fără a-i produce deteriorări ireparabile.

Hologramele care figurează pe cardurile de plată actuale constituie un element de securitate deosebit de expresiv pentru specialistul în analiza documentelor. Exemple ale aplicației hologramei tridimensionale le întâlnim la cardurile VISA si MasterCard.

Hologramele se mai utilizează pentru certificarea documentelor și a hârtiilor de valoare: diplome, certificate, acțiuni, autorizații, documente confidențiale, acte originale, permise de parcare, bilete, tichete, formulare cu regim special, legitimații de acces, pentru securizarea și autentificarea produselor: farmaceutice/ para farmaceutice, parfumuri, articole îndepărtarea acestora cosmetice, articole de îmbrăcăminte si încălțăminte, articole sportive, jucării, ceasuri, bijuterii, piese de schimb pentru mașini, vinuri, băuturi alcoolice, aparate electrice și electrocasnice, telefoane mobile și accesorii, cărți, coperți de reviste, casete video și audio, CD-uri, DVD- uri, software și hardware, jocuri, sticlărie, materiale de construcții, etc.

Utilizarea hologramelor în muzee, asigură interactivitatea. "Vizitatorul nu mai trece pasiv prin muzeu, ci interacționează cu piesele în funcție de timpul pe care îl are la dispoziție, de interesul pe care îl are pentru o anumită tematică". Dinozauri 3D, holograme ale cerbului gigant, elefantului de stepă sau ihtiozaurului, rechini în mărime naturală, dar și un dom de proiecție a sistemului solar sunt regăsite în cadrul Muzeului National de Istorie Naturală "Grigore Antipa". La Iași există holograma lui M. Kogălniceanu în cadrul muzeului „M. Kogălniceanu” , iar la Muzeul din Ruginoasa a domnitorului Alexandru Ioan Cuza.

În medicină holografia este intens utilizată în imagistica de tot felul: holotomografia (HT), holografia cu raze X, holografia endoscopică, holografia în oftalmologie, ortopedie, holografie acustică, etc.

Microscopia holografică reprezintă o altă aplicație importantă. Din optica geometrică holografică rezultă că mărimea imaginii este dată de raportul lungimilor de undă folosite la reconstituire(r) și la înregistrare (n). Se poate obține utilizând raze X și raze vizibile o mărire de un milion de ori. S-a realizat pe acest principiu microscopul electronic holografic cu o mărire de 500 000 000x.

Principiul holografic este aplicat și în reflexoterapie potrivit căruia în multe părți ale corpului se pot identifica zone reflexe conținând puncte care reproduc la o scară mai mică toate elementele organismului și prin stimularea cărora se poate stimula indirect fiecare element al organismului.

Holografia în transporturi. Aeroportul parizian **”Orly”** a început testarea de agenți de îmbarcare virtuali, folosind ceea ce oficialii numesc “holograme 2D”. Acestea sunt simple, nu sunt holograme reale, ci proiecții pe un plexiglas. Pasagerii aeroportului sunt întâmpinați de holograme, în încercarea de a

reduce personalul necesar pentru controalele de securitate. Imaginile vameșilor au fost create folosind hologramele. În acest moment tehnologia este testată la unul dintre terminalele aeroportului, unde pasagerii chiar sunt întâmpinați de holograme ale angajaților.

Și pe aeroportul" Henri Coandă" există trei holograme. Asistentele virtuale oferă călătorilor informații utile și importante despre trecerea prin filtrele de securitate de pe aeroport.

În industria aviatică sunt utilizate monitoarele numite HUD (head-up displays) care permit piloților să vadă pe un ecran instrumentele de pe bordul avionului care sunt proiectate printr-o tehnologie holografică. Această tehnologie a fost aplicată și în industria automobilelor.

Holografia în electronică. Monitoarele holografice se caracterizează prin imaginile care ies și plutesc în fața ecranului până la 1,20 metri, distanța de vizualizare fiind până la 10 -12 metri cu rezoluție High Definition, rolul fiind acela de a putea fi vizualizate in mod tridimensional 3D,fără nici un alt dispozitiv ajutător cum ar fi ochelarii 3D. Caracteristica principală a ecranului este că oferă imagini tridimensionale care pot fi vizualizate din unghiuri diferite de către mai multe persoane, în același timp. "Vizualizarea holografică poate oferi privitorilor o experimentare naturală a imaginilor de tip 3D, fără efectele secundare negative ale vizualizărilor tridimensionale clasice, concretizate de regulă în dureri de cap, obosirea oculară și privire împăienjenită", spune o companie belgiană.

O altă companie transformă orice suprafață într-un computer touch screen. Acesta folosește o tehnologie laser de proiecție holografică pentru a reda pe orice fel de suprafață un ecran virtual de 10 inch.

Senzorii infraroșii detectează când degetul atinge suprafața și permit tastarea unor cuvinte sau deschiderea și închiderea unor aplicații. Trecerea mâinii peste suprafața pe care este proiectată imaginea permite schimbarea imaginilor sau trecerea dintr-o aplicație în alta.

BIBLIOGRAFIE

1. „Optică „ de M. Giurgea si L. Nasta, ed. Academiei Române, București, 1988
2. „Optică coerentă" de Tiberiu Tudor, ed. Academiei Române, București 2002
3. „Optică" de G.G. Brătescu, EDP1982
4. „Optică, Fizica plasmei, Fizică atomica și nucleară pentru perfecționarea profesorilor" EDP, București 1984
5. „Mijloace și modalități de depistare a valorilor monetare false(II), Criminalistică, anul I, nr 3 de N. Buzatu, ed. ICAR, 1999
6. Falsificarea cărților de credit. Istoric, actualitate și perspective - Revista „Criminalistica" anul V, nr.5, de O.R. Grigorescu, I. Hurdubaie, C.L. Popa; București , ed . ICAR,2004
7. https://de.wikipedia.org/wiki/Emmett_bith
8. https://de.wikipedia.org/wiki/juris_Upatnieks
9. https://www.descoperă.ro
10. https://www.high-tech.com
11. https://www.create2009.europa.eu

TITUS LUCRETIUS CARUS- un filosof pragmatic de rerum natura

Profesor Simion Daniela,
Liceul Teoretic „Decebal” Constanța

Poemul lui Lucretius, intitulat „De natura rerum”, adică „despre felul în care există lucrurile”, cuprinde șase cânturi, grupate două câte două, după o ordine corespunzătoare celor trei mari momente ale demonstrației.

Cântul I pornește de la premisa că existentul este un absolut ,imuabil, care nu poate apărea brusc din neant, nici să dispară în el. Aceasta este condiția pentru ca o ordine a lumii să fie posibilă, or această ordine există, este evidentă atât în timp, cât și prin fixitatea speciilor: ființele individuale apar si dispar, prin urmare sunt formate dintr-o substanță neperisabilă. O astfel de substanță sunt atomii, elemente de materie indestructibile care scapă simțurilor noastre, dar pe care spiritul ii poate concepe. În univers, două principii sunt suficiente pentru ca lucrurile să se poată naște si exista: existenta atomilor, care garantează stabilitatea universului si existenta vidului.

Cântul al II-lea expune proprietățile pe care trebuie să le posede atomii. Dat fiind că au greutate, atomii cad în vid la nesfârșit, fenomen numit *clinamen*, deviația, grație căreia se va putea justifica nu numai creația, apariția lucrurilor, ci și libertatea umană , căci deviația privește și atomii ce formează spiritul nostru.

Cântul al III-lea studiază natura sufletului. Ea este materială, alcătuită din atomi grupați în patru elemente: un suflu (aura) , căldura(uapor) , aer (aer), și o a patra substanță, quarta natura, care este insesizabilă prin ea însăși. Sufletul, astfel alcătuit, nu poate exista fără corp. În consecință, moartea este un sfârșit absolut; nu avem a ne teme de moarte, cunoașterea adevărului ne eliberează de teama ce amenință toate plăcerile vieții. Cunoașterea face posibilă fericirea, așa cum o definește Epicur: absența totală a tulburării, ataraxia.

Cântul al IV-lea este consacrat manifestării spiritului uman; cântul al V-lea este o cosmogonie: zeii neintervenind niciodată în creația lumii, o lumea care este perisabilă, nu divină. Poetul nu se mărginește să arate doar cum cerul, cu astrele sale, a putut apărea când s-a creat lumea, el explică mișcarea care animă astrele.

Cântul al VI-lea tratează fenomenele meteorologice si cauzele lor. Aceste fenomene nu au nimic miraculos, nici divin.

Daca ar fi reușit să-și desăvârșească opera, ne-ar fi fost prezentată si viața fericită a zeilor, pe care dăduse impresia de mai multe ori de-a lungul cărților, că o va expune. „Omul este regele naturii lucreției si numai în folosul său, pentru luminarea si fericirea sa, poetul dezvăluie mecanica universală. Nu natura pentru natura, ci natura pentru combaterea ignoranței articulează discursul poetic întreprins de Lucrețiu” (Eugen Cizek).

Sfântul Mare Mucenic Dimitrie

Profesor Stanca Gabriela,
Liceul Teoretic Decebal Constanța

Sfântul Mare Mucenic Dimitrie este cinstit pe data de 26 octombrie. A trăit in timpul împăraților Diocletian (284-305) si Maximian (286-305). Din viaţa sa, înscrisă în Sinaxare, aflăm că a fost fiul prefectului din Tesalonic. După moartea tatălui său a fost numit guvernator al Tesalonic-ului. Ținând seama de faptul că Dimitrie nu a ascuns că este creștin, a fost întemnițat. În vremea aceea, creștinii erau trimiși să lupte cu gladiatorii. În aceste lupte, creștinii erau victime sigure. Potrivit tradiției, Nestor - un tânăr creștin, cere binecuvântarea de la Sfântul Dimitrie să-l omoare pe Lie, gladiatorul favorit al împăratului, pentru a pune capăt luptelor sângeroase. Dimitrie îl va însemna cu semnul sfintei cruci pe frunte şi îi va spune: "Du-te şi pe Lie îl vei birui, iar pe Hristos Îl vei mărturisi". Prin rugăciunile Sfântului Dimitrie, Nestor reușește să-l străpungă cu lancea pe Lie. La finalul acestei lupte, împăratul Maximian poruncește ca lui Nestor să i se taie capul, iar Dimitrie sa fie străpuns cu sulițele. Din trupul lui Dimitrie, nu a curs sânge, ci mir tămăduitor de boli.

Sfântul Dimitrie a fost martirizat la Sirmium (Sremska Mitrovita, în Serbia), iar moaștele sale au fost aduse în Tesalonic, pe 26 octombrie 413. Biserica actuală în care se află moaștele Sfântului Mucenic Dimitrie a fost construită la puțin timp de la incendiul bisericii ridicate de guvernatorul Leontie, din anii 626-634. A fost transformată în moschee în anul 1493 şi redată cultului creștin în 1912.

Originea numelui Dimitrie

Originea numelui Dimitrie e grecească şi amintește de vechea zeiță Demeter. Creștinismul a impus numele masculin Demetrios, explicat uneori ca simplificare a lui demometer, "maica poporului" (demos = popor; meter = mamă), pronunțat în neogreacă dimomitir. La noi, pe lângă numele bărbătești Dumitru, Dimitrie (cu prescurtări ca Mitrea, Mitru, Mitu, Dima şi diminutive ca Mitruș, Mitruț, Mitrel, Mitrică, Mituș, Mitel, Mitică, iar uneori Mitty, sub influenţa occidentală), există şi numele femeiesc Dumitra (de unde Miţa şi alte forme diminutivate).

Troparul Sfântului Dimitrie

Mare apărător te-a aflat întru primejdii lumea, purtătorul de chinuri, pe tine cel ce ai biruit pe păgâni. Deci, precum mândria lui Lie ai surpat şi la luptă îndrăzneț pe Nestor l-ai făcut, așa Sfinte Dimitrie, pe Hristos Dumnezeul roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Activităţi extraşcolare

Rădăcini de Octombrie

Parcul liceului nostru reîntinerit într-un răsărit de octombrie, îmbogăţit cu o nouă serie de vieţi fotosintetizatoare. Noi, liceenii, unii alături de părinţi, am plantat şi am însămânţat fiinţe ce ne dau drept răsplata oxigenul, unul dintre gardienii vieţii umane. În momentul în care educaţia liceală este desăvârşită, absolvenţii plecând la facultate, copacii vor rămâne nemişcaţi în locurile unde au fost înrădăcinaţi, rămânând ca străjeri ai timpului ce vor afirma că a fost odată o clasă ce şi-a lăsat amprenta în liceu...

Tuică-Arion Miruna Clasa a-IX-a D)

***

Într-o zi senină de octombrie, am adăugat în parcul liceului noi rădăcini, tulpini şi coroane pentru o sevă nouă, cum noi înşine ne dorim să fie rădăcinile noastre în Liceul Teoretic Decebal. Am igienizat întregul parc pentru a asigura sănătatea lui, premisă a noilor frumuseţi din Cartea Naturii. Alături de noi au fost doamnele profesor Dumitru Iuliana, Chirilă Aurora, precum şi preşedintele Consiliului de elevi, ca un semn că vom culege împreună roadele muncii noastre în tabloul floral din primăvară .

(Al-Halabi Heder Clasa a-IX-a D)

***

Parcul liceului a fost readus la viaţă prin curăţarea perimetrului, toaletarea spaţiului verde şi mai ales prin plantări, adăugiri de vieţi vegetale: brad, castan comestibil, ilex trandafir. Ne-am dorit să aducem un strop de tinereţe, elegantă şi optimism locului, conştienţi şi mândri că viaţa de liceu înseamnă implicare şi construire permanentă a identităţii noastre de elevi ai Liceului Teoretic Decebal.

(Costache Bianca
Clasa a-IX-a D)

***

La chemarea toamnei am răspuns cu voie bună şi destoinicie în a da o nouă imagine parcului nostru şcolar. Ne-am constituit ad-hoc în echipe cu responsabilităţi precise: de la strânsul frunzelor la pregătirea terenului pentru noi spatii verzi. Toate acestea pentru ca în viitor să avem un peisaj extraordinar care să încânte, un peisaj conform personalităţii liceului nostru.

(Iscru Ionuţ Clasa a-IX-a D)

Timpul Liber

Pop Sabina
Clasa a X-a F

„Felul în care ne întrebuințăm timpul liber ne trădează caracterul.”

Activitățile desfășurate fie în weekend, fie înainte sau după orele de curs reprezintă metoda prin care un adolescent își petrece timpul liber. Acestea au menirea de a transforma adolescentul, ,,boboc în felul lui”, în persoana pe care societatea o dorește: un individ capabil, independent, creativ, deschis către inovație; care poate face fată obstacolelor vieții.

CUM NE PUTEM PETRECE TIMPUL LIBER?

Cu siguranță, metodele de umplere a timpului liber sunt multe, acestea fiind alese de fiecare individ în parte în conformitate cu hobby-urile și aspirațiile fiecăruia.

Mi-am propus ca în acest articol să vă prezint câteva metode, împărtășite chiar de câțiva dintre voi, elevii Liceului Teoretic ,,Decebal”-Constanța.

VOLUNTARIATUL

Voluntariatul este o metodă relaxantă cu care din ce în ce mai mulți tineri încep sa își umple timpul liber. Adriana Lămureanu este o elevă a Liceului Teoretic „Decebal” ce îmbrățișează voluntariatul încă din toamna anului 2014. Ea mărturisește că în acești trei ani a acumulat foarte multă experiență în ceea ce privește lucrul în echipă și toleranța altor membri ai grupului. „Sunt sigură că, prin toată experiența pe care o dobândesc, voi deveni un om minunat, care se va descurca în societate. Pornind în viață, voi face parte din tot mai multe grupuri (la serviciu, în cercul de prieteni, etc), iar voluntariatul mă ajută să învăț să lucrez în grup, să îmi dezvolt capacitatea de a-i asculta pe cei din jur și de a le filtra ideile pentru a ajunge la un punct comun.” Acest lucru nu este mereu simplu. „În unele momente, tu ești cel care trebuie să ia inițiativă, iar leadershipul învățat aici este soluția!”, a declarat Adriana.

Poate că majoritatea preferă să rămână în zona de confort, petrecându-și weekendurile acasă, dormind până mai târziu, însă „a face ceva” nu este o pierdere de timp. „Nu am cum sa îmi pierd timpul când fac ceea ce îmi place. În viață ,trebuie sa îți alegi domeniul care te reprezintă și să pui pasiune în ceea ce faci. De aceea, pasiunea este cheia succesului.”, a adăugat Adriana în confesiunea sa.

„Voluntarii nu sunt plătiți nu pentru ca nu au nicio valoare, ci pentru că sunt de neprețuit.”-Sherry Anderson

Cum niciun sacrificiu nu rămâne nerăsplătit, Adriana a primit titlul de „Voluntar Junior al anului 2016” pentru devotamentul și implicarea sa. „A fost un sentiment minunat, unul dintre multe altele trăite în cadrul voluntariatului. Spre exemplu, este minunat ca, după o oră de joacă, să vezi 30 de copilași care te îmbrățișează, mulțumindu-ți că ai venit sa te joci cu ei și să pleci împăcat cu ideea de a le face ziua mai frumoasă. O altă parte uimitoare este să vezi un grup de 150 de voluntari din toate colțurile țării pe care îi unește dorința de a face voluntariat”.

În încheiere, întrebată cum consideră ea că ar trebui să își petreacă timpul liber un adolescent de vârsta ei, Adriana a răspuns: ,,Să se ocupe cu ceva productiv, care să îl reprezinte. Să își găsească pasiunea și să o dezvolte. Un voluntar este o schimbare, un om bun. Experiența voluntariatului ajută foarte mult, chiar dacă pare o joacă.”

SPORTUL

Liceul Teoretic „Decebal” numără o mulțime de elevi minunați, ce își dedică timpul activităților sportive. Spre exemplu, Tărniceriu Antonia Ioana este o eleva pasionată, dedicată și îndrăgostită iremediabil de volei. Antonia a descoperit această pasiune în clasa a IV-a, printr-o simplă întâmplare; un joc prezentat la ora de sport.

Antonia practică acest sport de 7 ani. Ea a mărturisit că, deși la început i-a fost foarte greu, cu ajutorul echipei și al ambiției sale a reușit să treacă peste toate obstacolele. „Cred că mai mult de jumătate dintre prietenii pe care îi am acum, i-am cunoscut prin intermediul voleiului și nu numai din Constanța. Avem multe cantonamente și pentru asta ne pregătim mult, căci munca aduce cu sine satisfacția reușitei . Prima mea medalie a fost una de aur, obținută în anul 2013 la un turneu din Brașov. Tot atunci, am primit și titlul pentru cel mai bun coordonat de joc.” a mărturisit Antonia. Tot ea spune că această pasiune a ajutat-o să înțeleagă calitățile unei echipe și mai mult, ale unei „a doua familii” așa cum o denumește Antonia.

„În încheiere, ca un mic sfat pentru cei de vârsta mea: faceți ceea ce vă place, încercați să vă relaxați practicând sport, în aer liber, cu prietenii; nu comunicând prin intermediul telefoanelor. Ideea este că o viață frumoasă înseamnă atât un trup, cât și o minte sănătoasă.

LECTURA

Lectura este o activitate relaxantă ce poate reprezenta o metodă perfectă pentru a te desprinde de rutina zilnică. „Lectura este o călătorie interioară”, este metoda prin care ne putem regăsi pe noi înșine.

Pentru această ramură a timpului liber, am solicitat bunăvoința mai multor elevi ai liceului. Astfel, am aflat că în topul categoriilor preferate se află volumele polițiste, urmate de cele SF și de dragoste. Pe lângă titluri moderne, am surprins și câteva clasice.

„Pentru mine, cititul este o pasiune pe care am descoperit-o prin clasa a V-a, împrumutând cărțile unei colege. Totul a început cu o serie de romane SF, extrem de apreciate la acea vreme. Încetul cu încetul, am constatat că îmi doresc mai mult și așa au ajuns să îmi treacă prin față multe titluri. Uneori, îmi place să mă las cufundată în lectură, trăind trup și suflet totul, alteori însă, cu anumite volume care mi se par supraestimate, prefer să mă transform într-un mic critic. Recunosc că nu mă dau în vânt după toate cărțile impuse la școală, doar că apreciez o carte bună, indiferent de vechimea ei. În general, nu îmi place să împrumut cărți, deoarece mă atașez foarte mult de ele. Cititul este o activitate plăcută ce se contopește perfect cu un ceai bun și o zi mohorâtă.” a declarat o elevă.

Start la Marea Neagră

Plaja Modern a devenit neîncăpătoare într-o zi frumoasă de octombrie, fiind gazda celei de-a doua ediții a concursului "Crosul Mării Negre". La fel de animată ca și în anotimpul solar, acum plaja avea să-i răsfețe cu nisipul ei fin și pe concurenții înscriși în competiție. Cei 7 km parcurși de participanți, printre care și noi, elevi ai Liceului Teoretic Decebal, au reprezentat o provocare la sfârșitul căreia au fost premiați cu diplome și medalii.

(Rusu Andrei cls a IX-a D)

***

Pe 29 octombrie, elevii Liceului Teoretic Decebal și-au lăsat deoparte calculatoarele, tabletele și telefoanele și au participat la "Crosul Mării Negre", organizat de O.N.G "Mare Nostrum",cu ocazia Zilei Internaționale a Mării Negre. Tradiția acestui liceu din care fac parte m-a determinat să particip, alături de colegii mei și sub îndrumarea d-nei profesor Dumitru Iuliana pentru a fixa în "calendarul meu de boboc" o activitate extrașcolară deosebită.

(Manea Elena Roxana-cls a IX-a D)

***

Nu am mai văzut demult prichindei amestecați cu liceeni, adulți, vârstnici însa "Crosul Mării Negre" a făcut posibil acest lucru, determinându-i pe toți să fie participanți la acest eveniment. Organizatorii și-au răsfățat participanții începând cu invitația de a participa la o tombolă, continuând cu prezența unor voluntari gata să ofere un pahar cu apă. Cursa în sine a fost o plăcere, o lecție de sport dar și una de educație ecologică pentru tineri și nu numai.

(Marinescu Irina –cla a IX-a D)

Proiecte

”Sfântul Nicolae, bătrânelul darnic”

”Sfântul Nicolae, bătrânelul darnic” a fost o activitate educațională social-filantropică, desfășurată sub forma unui parteneriat interinstituțional încheiat între Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Constanța, Școala Gimnazială Nr. 36 ”Dimitrie Știubei” – structură a Liceului Teoretic ”Decebal” Constanța, Liceul Tehnologic ”Ion Podaru” Ovidiu și Parohia ”Intrarea în Biserică a Maicii Domnului” Constanța. Proiectul a vizat optimizarea condițiilor de viață a unor copii defavorizați și, nu în ultimul rând, amplificarea nivelului de empatie, a atitudinilor altruiste, ameliorarea cooperării și implicării în derularea unui scop comun a tuturor elevilor din unitățile de învățământ participante.

Elevii Școlii Gimnaziale Nr. 36 ”Dimitrie Știubei” Constanța, sub atenta îndrumare a doamnelor prof. înv. primar: Avram Elena (a III-a B), Ioniță Gabriela (cl. I A), Jurubiță Mirela (cl. a IV-a B), Lupu Luiza (cl. a II-a A), Mușat Maria (cl. I B), Nedelcu Eugenia (cl. Pregătitoare), Petrencu Simona (cl. a III-a C), Uzum Cristina (cl. a IV-a B), în colaborare cu reprezentantul C.J.R.A.E. Constanța prof. Atomei Adina, au adus dulciuri, jucării și cărți pentru semenii lor aflați la nevoie în săptămâna premergătoare sărbătorii Sfântului Nicolae. Toate obiectele colectate au fost împachetate într-o manieră cât mai atractivă. Ulterior, cadourile au fost donate copiilor defavorizați care locuiesc în satele (Petroșani, Independența) din județul Constanța.

Prin acest proiect, ”Sfântul Nicolae, bătrânelul darnic”, elevii și cadrele didactice implicate au dorit să optimizeze integrarea tuturor copiilor în societate și egalizarea șanselor acestora. Finalitatea acestei activități a constat în ameliorarea gradului de implicare a elevilor în activități care aparțin domeniului educației în spiritul valorilor morale și umaniste, cu puternice influențe pro-sociale, și dezvoltarea cooperării și colaborării.

Prof. înv. primar,

Avram Elena	Ioniță Gabriela
Jurubiță Mirela	Lupu Luiza
Mușat Maria	Nedelcu Eugenia
Petrencu Simona	Uzum Cristina

Prof. de sprijin C.J.R.A.E. Constanța,
Atomei Adina-Georgiana

CĂLĂTOR PRIN JUDEŢUL CONSTANŢA

Liceul Teoretic Decebal Constanța lansează, în luna decembrie 2017, activitățile pentru proiectul CĂLĂTOR PRIN JUDEŢUL CONSTANŢA.

Prin implementarea acestui proiect concurs ne propunem cultivarea înclinațiilor, aptitudinilor și talentelor literare și de utilizare a noilor tehnologii ale elevilor în vederea dezvoltării unei personalități armonioase, prin implicarea acestora într-o competiție între unitățile de învățământ partenere.

Concursul CĂLĂTOR PRIN JUDEŢUL CONSTANŢA este o competiție școlară care se desfășoară în conformitate cu prevederile Metodologiei-cadru de organizare și desfășurare a competițiilor școlare, aprobată cu O.M. Nr. 3035/10.01.2012.

Obiectivele Concursului

1. Dezvoltarea capacităților de comunicare și relaționare între elevii și profesorii din școlile partenere;

2. Valorizarea potențialului creativ al celor 700 de elevi implicați prin realizarea unor creații literare, desene, prezentări PowerPoint ce vor fi publicate în revista și pe blogul concursului într-un interval de 8 luni;

3. Cultivarea spiritului de competiție al elevilor prin implicarea acestora în concursurile de creație literară și artistică în conformitate cu regulamentul de organizare;

4. Diseminarea și valorizarea activităților proiectului în unitățile partenere și în presă;

Organizarea Concursului

Activitatea se desfășoară sub formă de concurs în două etape cu următoarele secțiuni:

A. ***Călător în imaginație*** unde elevii vor realiza povești în limba română, engleză sau franceză având ca localizare un spațiu din județul Constanța în limita a 250 de cuvinte.

B. ***Călător în timp și spațiu*** unde elevii vor realiza desene pe calculator sau prezentări PowerPoint despre locuri, personalități, informații inedite care au legătură cu județul Constanța și care să respecte adevărul istoric și locația geografică.

Prima etapă se desfășoară la nivel local, în fiecare școală parteneră, pe cele două secțiuni. Comisia de jurizare din fiecare școală evaluează lucrările primite și selecționează lucrările ce se vor califica pentru etapa finală. După jurizarea la nivel local coordonatorii din școlile partenere centralizează lucrările, fișele de înscriere și trimite către Liceul Teoretic Decebal Constanța pe adresa de e-mail calator.ct@gmail.com lucrările calificate pentru etapa finală.

În etapa finală Comisia de evaluare de la nivelul Liceului Teoretic Decebal Constanța evaluează lucrările primite și stabilește clasamentul final.

Calendarul Concursului

- **15.01 2018-15.03.2018** - Organizarea concursului la nivel local (în fiecare școală), selectarea lucrărilor pe secțiuni și trimiterea lor pentru etapa finală.
- **15.03.2018-15.04.2018** - Trimiterea și primirea lucrărilor selecționate pentru etapa finală.
- **16.04.2018 – 23.04.2018** - Evaluarea lucrărilor primite pentru etapa finală și desemnarea câștigătorilor
- **26.04.2018** - Festivitatea de premiere
- **26.04.2018** - Expoziție

Echipa de proiect:

Prof. Limba și literatura română: Bărbuleț Elena, Ududec Laura, Stanca Gabriela
Prof. Limba Franceză: Chiratcu Adriana, Negoescu Simona
Prof. Limba Engleză: Comănici Izabela, Cherim Sezen
Prof. Geografie: Dumitru Iuliana
Prof. Istorie: Dominte Paul
Prof. TIC: Cojocar-Horobăț Luminița, Chirculescu Anca, Dragomir Elena

Coordonatori:

Svinarciuc Liliana, Director
Chiratcu Adriana, Director Adjunct
Dragomir Elena, Profesor

5 JOCURI SOCIO-AFECTIVE DE GRUP
-PENTRU PROFESORI ȘI ELEVI-

Prof. de sprijin Atomei Adina-Georgiana,
C.J.R.A.E. Constanța

În societatea contemporană, copiii petrec foarte mult timp în fața calculatorului și al televizorului, nefiind implicați în mod conștient și activ în dezvoltarea unor relații interumane constructive, profunde. Activitățile de asistență psihologică de grup, cu caracter ludic, au ca scop promovarea dialogului și comunicării deschise, amplificarea capacității de exprimare a emoțiilor, încurajarea socializării și dezvoltarea toleranței, colaborării și cooperării. De asemenea, ele contribuie la crearea unui climat plăcut și la creșterea gradului de integrare a tuturor elevilor în colectivul clasei prin amplificarea empatiei, toleranței, concilierii, capacității de ascultare activă și interiorizarea unor modele comportamentale pozitive.

La utilizarea acestor jocuri, cadrele didactice au sarcina de a-i motiva pe elevi să participe activ și de a-i impulsiona toți participanții să se nominalizeze ca prieteni, să-și identifice calități, resurse pentru grup, să coopereze și, la nevoie, să își ofere ajutor reciproc. Astfel, fiecare elev este prezentat colegilor lui ca membru important al clasei, capabil de a-și aduce contribuția la bunăstarea grupului.

Odată cu Ziua Internațională a Educației (5 octombrie 2017), în cadrul Șc. Gim. Nr. 36 – structură a Liceului Teoretic ”Decebal” Constanța, prof. C.J.R.A.E. Atomei Adina-Georgiana, în colaborare cu prof. înv. primar Petrencu Simona și prof. înv. primar Uzum Cristina Ionela, au desfășurat câteva jocuri socio-afective de grup care au implicat elevi din învățământul primar proveniți din două clase (a III-a C, a IV-a B).

În continuare, vă voi prezenta 5 astfel de jocuri psihosociale de grup, desfășurate cu ocazia anterior menționată în cadrul Șc. Gim. Nr. 36, dar care pot fi utilizate și coordonate de învățători și profesori diriginți la orele de Consiliere și Orientare:

1. **Numele prin gesturi** – Grupul este în picioare, în cerc. Profesorul începe, spunându-și numele cu voce tare și inteligibilă, executând un gest clar care să-l identifice. Ceilalți îl observă atent și, după ce acesta a terminat, imită gestul toți în același timp, repetând prenumele cu aceeași intonație. Următorul se prezintă la rândul său, cu un gest diferit de primul, și ceilalți îl imită. Și așa mai departe, până când fiecare și-a spus numele însoțit de un gest.

Jocul este ideal pentru o primă luare de contact animată, într-un grup care nu se cunoaște sau ca ritual de început de activitate, pentru a consolida legăturile în cadrul grupului în mod creativ, prin intermediul numelor și al gesturilor. În plan psihosocial, se dezvoltă expresia corporală și creativitatea, pentru a exprima identitatea fiecăruia prin intermediul unui gest specific. Fiecare personalitate poate, astfel, să se afirme și să se diferențieze de ceilalți. Încrederea în sine este un aspect important al acestui joc, deoarece fiecare se expune individual. Celălalt pol al acestei activități îl constituie capacitatea de observație și de imitare din partea restului grupului. Este posibil ca elevii care se afla în acest joc pentru prima dată să se simtă jenați în a se exprima prin corp, spunându-și numele cu voce tare. Este rolul profesorului cu elevi vulnerabili de a-i încuraja pentru ca aceștia să-și depășească timiditatea. Copiii au, de asemenea, tendința de a imita gestul jucătorului precedent. Trebuie să se insiste pe aspectul unic al fiecărei personalități și pe faptul că fiecare gest trebuie, deci, să fie și el unic.

2. Factorul poștal - Pentru acest joc, trebuie delimitat un spațiu mic pentru fiecare persoană, în afara factorului poștal: fie un scaun pentru fiecare persoană (sau ceva pentru a se așeza), fie pur și simplu un cerc, o coardă sau un cerc desenat pe jos cu creta. Jucătorii sunt așezați pe scaune, în cerc (sau în picioare în cerc, într-un cerc desenat cu creta). Un jucător, factorul poștal, este în picioare, în centru. El spune tare și inteligibil: „A sosit poșta…”. Ceilalți jucători întreabă: „Pentru cine?”. Factorul răspunde: „Pentru toți cei care…” și inventează ceva: „cei care au un frate, cei care au călătorit în cutare loc, cei care poartă ceva de culoare verde, etc.”. Destinatarii „scrisorii” trebuie să se ridice și să schimbe locurile cât mai repede posibil. În acest timp, poștașul încearcă să-și găsească un loc. Acela care rămâne fără scaun (loc) devine poștaș și aduce scrisoarea următoare „pentru toți cei care…”. Reguli: Nu se poate schimba scaunul cu vecinul său! Trebuie alergat pentru a schimba locul (viteză - reacție)! Nu se poate rămâne așezat dacă „scrisoarea” le este adresată (onestitate)! Nu se pot atinge (intra în coliziune cu) ceilalți jucători (respect non violență)!

Jocul este ideal pentru un grup care face cunoștință sau pentru un grup care vrea să se descopere în mod dinamic și ludic. În plan psihosocial, acest joc dezvoltă concentrarea (ascultarea), gândirea creativă, respectul (nonviolența) și onestitatea. În plan fizic, jucătorii își lucrează capacitatea de reacție, viteza lor de cursă și agilitatea lor. Prima dată, lucrătorul cu copii vulnerabili poate juca rolul factorului poștal, pentru a-i ajuta pe copii să înțeleagă principiul. Scrisorile trebuie să fie adaptate la vârsta copiilor. Ele se pot focaliza pe criterii superficiale, cum ar fi aparența fizică pentru cei mai mici sau criterii mai intime, cum ar fi credința, personalitatea, gusturile, etc., pentru cei mai mari. Profesorul trebuie să insiste pe dinamica jocului și pe respectarea regulilor. El va veghea ca poștașii să nu fie mereu aceiași și ca fiecare copil să fie cel puțin o dată poștaș. A se aminti noțiunile de securitate: jucătorii au tendința de a fi foarte entuziaști și de a se precipita spre scaune fără a fi atenți la celălalt. Riscuri de busculade și de căderi.

3. Cântăm și dansăm împreună– Jucătorii sunt în picioare, în cerc mare. Primul jucător vine în mijloc și inventează o mișcare însoțită de un zgomot, producând un anume sunet. Un al doilea jucător se alătură primului cu un sunet diferit și o mișcare diferită, dar care se integrează într-un anume fel și care coincide. Un al treilea jucător li se alătură, și așa mai departe, până când toți jucătorii sunt integrați într-un cântec și chiar un fel de dans. În plan psihosocial, copiii își dezvoltă exprimarea corporală și creativitatea prin gesturi și zgomote.

Ideea este de a găsi mișcări coordonate, pentru a fi în armonie cu grupul. Cu cât cooperarea este bună, cu atât rezultatul este mai interesant și generator de legături. În plan fizic, copiii se antrenează să fie precișii și să-și coordoneze mișcările cu ceilalți.

SFATURI Profesorul poate arăta un exemplu, pentru a imprima o dinamică voită jocului și a încuraja jucătorii, dacă aceștia sunt puțin timizi și nu îndrăznesc să facă gesturi ample și diferite unii față de alții. Se observă două tendințe la copiii care desfășoară pentru prima oară acest joc. Fie fac mișcări foarte asemănătoare cu colegii dinaintea lor prin mimetism; fie se alătură jucătorului precedent fără a se integra cu adevărat, ceea ce dă un fel de grupare de indivizi adăugați, în locul unui ansamblu de indivizi coordonați. Profesorul trebuie, deci, să fie atent la aceste comportamente și să efectueze corectările adecvate, pentru ca dansul să fie, într-adevăr, coordonat.

4. Insula cu rechini – Acest joc necesită un teren delimitat și un covoraș sau orice obiect care poate varia ca mărime (corzi, plastic, etc.). Dacă grupa este prea mare, trebuie împărțită și jocul se va desfășura în paralel cu două (sau mai multe) grupe formate din 6-10

jucători. Fiecare grupă își are covorul sau obiectul ei. Profesorul povestește o istorioară: Copiii sunt la mare, înoată și se distrează în apă (aleargă imitând înotul). Când apar rechinii (imaginari), paznicul plajei (lucrătorul cu copii vulnerabili) fluieră o dată (sau bate din mâini) și toată lumea trebuie să se refugieze pe insulă (covor sau alt obiect), fără a lăsa un picior în apă. Apoi, când pericolul a trecut, paznicul fluieră de două ori și copiii se pot întoarce în apă. Dar mareea urcă și insula devine din ce în ce mai mică (profesorul pliază covorașul pentru ca suprafața să devină din ce în ce mai mică). Când paznicul fluieră din nou, copiii trebuie să se întoarcă din nou pe insulă, astfel încât nici unul să nu rămână în mare. Dacă unul sau mai mulți copii rămân la apă (cu un picior care depășește covorul) și se lasă devorați de rechini, toată grupa trebuie să execute o pedeapsă: de exemplu, să facă de trei ori înconjurul terenului

alergând, sau alte pedepse. Deci copiii trebuie să găsească o strategie pentru a-și oferi suportul reciproc (ei pot vorbi între ei) și a rămâne toți pe suprafața de covor disponibilă.

Acest joc metaforic poate fi jucat la fel de bine de cei mici, ca și de cei mari. Prin amuzament, el dezvoltă solidaritatea prin intermediul contactelor. În plan psihosocial, copiii își dezvoltă strategii de cooperare, precum și respectul față de celălalt și încrederea prin contactul fizic. În acest joc, important este să existe o gândire altruistă, și nu una individualistă. În plan fizic, jucătorii își pot întări echilibrul și forța, urmând strategia găsită, precum și rezistența, deoarece jocul se desfășoară alergând.

SFATURI Dificultatea depinde de numărul jucătorilor în grupă și de suprafața covorului. Profesorul este cel care conduce și evaluează capacitățile jucătorilor. El trebuie să fie precis în ordinele date: nici un membru nu trebuie să depășească covorul sau să atingă solul. Este interesant de urmărit evoluția strategiilor. Tendința este, adeseori, de a nu se gândi decât la sine: de exemplu, unii copii se așază pe covor, fără a se gândi la ceilalți. Comportamentele egoiste pot servi ca bază de discuție. Este important de amintit ordinul dat și de încurajat copiii să-și vorbească, pentru a găsi strategii creative (de exemplu: a se ține de coate, sprijiniți pe piciorul interior, cu piciorul exterior ridicat; sau a face o piramidă umană, etc.). Jucătorii trebuie să accepte să se atingă și să se lase atinși. Respectul și încrederea în sine sunt aspecte importante pe care profesorul trebuie să le amintească.

5. **Ordonarea numerelor legat la ochi** - clasa se împarte în grupuri mai mici de elevi. Profesorul delimitează un spațiu (prin intermediul unei corzi, unei sfori, etc.) și în interior așază niște bilețele colorate (doar pentru a fi mai atractive) și numerotate de la 1 la 10. Unul dintre elevi este legat la ochi și plasat în interiorul spațiului delimitat. El trebuie să culeagă biletele în ordine crescătoare folosindu-se doar de indicațiile colegilor (spre exemplu: ”mai in față”, ”la dreapta”, ”acum lasă-te în jos”, etc.). Câștigă echipa care ordonează prima crescător stelușele. Acest joc este ideal pentru a începe sau a termina o activitate în liniște, pentru a reorganiza un grup dispersat. În plan psihosocial, copiii își dezvoltă, în același timp, încrederea. Jucătorii care au ochii închiși trebuie să se concentreze și să aibă încredere în cel care are ochii deschiși și care are responsabilitatea grupului. Onestitatea este, de asemenea, importantă pentru cei care au ochii închiși (să nu îi deschidă). În plan fizic, nimic deosebit, dar reprezentarea corpului în spațiu este importantă, deoarece jocul se desfășoară pe nevăzute.

Bibliografie:

- Jocuri și activități nonformale cu scop psihosocial – Program integrat de educație pentru diversitate (Proiect finanțat din fonduri europene)
- https://www.youtube.com/user/TeachingTolerance

Curiozităţi din informatică

Profesor Dragomir Elena,
Liceul Teoretic Decebal Constanţa

cel mai mic calculator din lume este proiectat de japonezi şi se prezintă sub forma unui cub cu latura de aproximativ 5 centimetri şi a fost botezat, inspirat de către creatorii săi cu numele Space Cube? Sistemul de operare pe care îl rulează Space Cube este Linux şi, deşi posedă un procesor de doar 300Mhz, va fi capabil de performanţe deosebite graţie unor porturi speciale amplasate cu măiestrie de către japonezi pentru a facilita accesul la diferiţi senzori şi unităţi de procesare folosiţi în spaţiu de către astronauţi.

primul laptop din istorie este Xerox NoteTaker? Acesta a fost produs de Xerox în 1976, prin Xerox PARC (Palo Alto Research Center), şi conţinea o tehnologie foarte avansată pentru acele timpuri: 128 kB RAM şi un procesor de 1 MHz. Costurile mari de producţie, estimate acum la aproximativ 50.000 $, au făcut ca acest model să rămână un prototip produs în doar câteva exemplare.

termenul de "bug" folosit în informatică îşi are rădăcinile în anul 1945, când un computer de la Harvard nu a mai funcţionat bine şi Grace Hopper, care lucra la computer a încercat să vadă ce problemă apăruse? Când a desfăcut computerul a găsit un fluture de noapte într-unul din circuitele calculatorului pe care l-a îndepărtat. De atunci, când ceva nu funcţionează la un calculator, se spune că are un "bug".

numele de Google este o greşeală de ortografie? Iniţial trebuia să se numească Googol, un termen din matematică, care reprezintă un număr mare, egal cu 10^{100}, adică 1 urmat de 100 de zerouri. Termenul a fost inventat de Milton Sirotta, nepotul de 9 ani al matematicianului american Edward Kasner. Motorul de căutare urma să primească acest nume datorită rolului pe care îl are: de a organiza cantitatea imensă de informaţie disponibilă pe web.

ar dura 5.707 ani ca o persoană să caute în toate cele 3 miliarde de pagini ale motorului de căutare Google? Software-ul Google o face in 0.5 secunde.

"Don't be Evil" reprezintă motto-ul neoficial al Google? Această expresie le aparţine lui Paul Buchheit şi Amit Patel şi reprezintă angajamentul pe termen lung pe care compania şi-l

asumă în fața clienților săi conform căreia profiturile imediate nu trebuie să primeze în fața reputației și încrederii brand-ului pe termen lung. Unele din acțiunile Google (cum ar fi cenzura aplicată căutărilor în China) contravin, conform majorității opiniilor, acestui motto.

ᔓ **în 60 de secunde pe internet**, sunt trimise 168 de milioane de e-mail-uri, 6.600 de fotografii sunt încărcate pe Flickr, sunt realizate 694.445 de căutări pe Google, sunt încărcate 600 de videoclipuri pe YouTube, adică echivalentul a 25 de ore de înregistrare? Mai mult, într-un singur minut mai apar și 695.000 de noi postări pe Facebook, 510.000 de comentarii pe forumuri, 320 de profile noi, 98.000 de mesaje pe Twitter și 370.000 de apeluri prin Skype. De asemenea, 13.000 de aplicații sunt descărcate pe iPhone, apar 60 de bloguri noi, iar pe Linkedin apar 1.500 de postări și sunt create 100 de conturi.

ᔓ **dacă toate informațiile** existente la ora actuală pe diverse medii (internet, medii de stocare, print, etc.) ar fi tipărite pe hârtie, sub forma unor cărți, s-ar forma 90 de turnuri de cărți, fiecare turn având carte peste carte și ajungând de la Pământ până la Soare?

ᔓ **există un site numit Google Moon**, care cartografiază suprafața lunară și indică locul exact unde a aselenizat naveta Apollo?

ᔓ **o dată cu evoluția limbajului C++**, a evoluat și o biblioteca standard? Prima adăugire a fost bibliotecă de intrări/ieșiri (I/O stream), care oferea facilități pentru a înlocui funcțiile tradiționale C cum ar fi printf și scanf. Mai târziu, printre cele mai semnificative adăugări la biblioteca standard a fost STL (Standard Template Library) (Biblioteca de formate standard).

CUPRINS

Confesiuni. Sunt elev	Pag 1
Scrisoare către Moș Crăciun	Pag 2
Creații artistice	Pag 5
Ştiinţe	Pag 13
Filosofie	Pag 16
Religie	Pag 17
Activităţi extraşcolare	Pag 18
Proiecte	Pag 22
Atelier didactic	Pag 25
Știați că...	Pag 29

Aşteptăm sugestiile voastre, articole şi diverse materiale care pot fi publicate în revista liceului la adresa de poştă electronică revista.decebal.dixit@gmail.com sau la unul din profesorii coordonatori: Bărbuleţ Elena (limba şi literatura română) sau Dragomir Elena (informatică).

Toate creaţiile trimise trebuie să respecte normele de originalitate.

Termen limită pentru următorul număr 1 Mai 2018

OFERTA EDUCAȚIONALĂ

3 Laboratoare informatică

Cabinet istorie

Laborator fizică

NIVEL LICEAL

PROFIL REAL:

2 CLASE MATEMATICĂ-INFORMATICĂ

2 CLASE ȘTIINȚE ALE NATURII

PROFIL UMAN:

1 CLASĂ FILOLOGIE

1 CLASĂ ȘTIINȚE SOCIALE

NIVEL GIMNAZIAL

2 CLASE a V-a, program de dimineață

Laborator chimie

Laborator biologie

OFERTA EXTRACURRICULARĂ

•CENTRU PREGĂTIRE ȘI EXAMINARE ECDL

•CURSURI DELF (limba franceză)

•CURSURI CAMBRIDGE (limba engleză)

LICEUL TEORETIC DECEBAL

Strada Horia Agarici, Nr. 4 Constanţa
Cod poştal 900478 Tel-Fax +40341/405825
e-mail liceul_decebal_ct@yahoo.com
Structura **Şcoala Gimnazială „Dimitrie Ştiubei”**
Aleea Fragilor nr. 1 Constanţa Cod poştal 900427
Structura **Grădiniţa cu orar noral „Flipper”**
Strada Horia Agarici, Nr. 4 Constanţa Cod 900478
Redacţie revista.decebal.dixit@gmail.com

ISSN: 2284-9718
ISSN-L: 2284-9717